

991116-1

Porozumět Ježíšovi znamená také s porozuměním oddělit od sebe to, co je jeho ústředním poselstvím, od toho, co přebírá ze své doby a z prostředí, v němž působí. Je to právě vliv řeckého myšlení, že se Ježíšovo poselství, jeho výroky, myšlenky, výzvy atd. chápou jakoby nadčasově a mimočasově, jako platné pro všechny doby a pro všechny situace. Stačí se jen trochu začíst do jeho podobenství, abychom nahlédli, jak situačně je každé zasazeno a jak také situačně vyúsťuje. Tak např. už Schweitzer ukazuje, proč Ježíš nenavázal na starší, zejména prorocké představy o duchovním království, ale proč přijímá spíše představy pozdního židovstva o brzkém příchodu království (6480, s. 114): „Ježíš tedy sdílí s pozdním židovstvem představu božího království. Avšak nezaměstnává se jí. Sleduje a zvěstuje to, co je třeba činit, aby byl člověk hotov vejít do království a mohl být božím dítětem. „ Pokud si tohle uvědomíme, je zcela zřejmé, že Ježíšovy představy o příchodu království, které sdílí s pozdním židovstvím, nejsou a ani nemohou být obecně platné a závazné. Z toho však vyplývá naprostá nutnost mnohé jeho myšlenky a výzvy reinterpretovat do kontextu dnešních představ resp. do dnešní situace. Tak např. jeho výzvy k nedbání o zítřek, o zabezpečení života atd. , jakož i třeba výzva bohatému mládenci, aby prodal a rozdal svůj majetek, je úzce spjata s jeho jistotou, že nové království již přichází a že se naplno prosadí ještě za života z

(Písek, 991116-1.)